

Paul Nomes preken på avskjedsgudstjenesten i Frogner kirke

13. s. i Treenighetstiden Frogner kirke 07.09.2014 (Siste i Frogner).

Preken. Kjære menighet. Det er mange følelser som trenger seg på i en dag som denne. Men det finns visstnok noen gamle knep for å klare det. Og siden det er siste gangen jeg står på denne prekestolen, kan jeg jo røpe noen av dem. Da gamle sogneprest Arne Prøis skulle holde sin siste preken, sa han: Kjære menighet, dere behøver ikke være engstelige, for jeg tok en valium før jeg gikk på prekestolen! - Stortaleren Bjørnstjerne Bjørnson brukte en annen metode. Han fikk et lite uskyldig pikebarn til å sitte klar på første benk, med et stort glass med rødvin med to eggeplommer oppi, like før han gikk på talerstolen. Så han fikk styrke til å slå ut med armene, og gi full gass. Så lett er det ikke for prestene. I en liten hvitmalt kirke på Sørlandet forlangte presten at de skulle sette frem i sakristiet 1 liter *nysilt* melk, som presten drakk helt opp før han gikk på stolen - med melkebarter!

Jeg har ofte lurt på hvordan folk har orket å høre på meg under alle prekenene i 40 år. Jeg har hørt to forklaringer. Jeg møtte en hyggelig dame fra sjømannskirken i Stockholm, etter 17. mai på Skansen. Hun tok meg i armen: Jeg var og hørte på deg i Seglora kyrka på syttende mai, det gikk jättebra, men jeg hadde tatt en smertestillende tablett på forhånd!

En annen forklaring fikk jeg etter en begravelse i Haslum krematorium, hvor albertavlen er en glassvegg ut mot Guds naturs egen design. Plutselig merket jeg at alle fulgte med. Endelig klaffer det, tenkte jeg – helt til en mann kom bort til meg etter seremonien og sa: Så du det lille ekornet som hoppet fra gren til gren bak deg, mens du stod på talerstolen?

I dagens tekst forteller Jesus om verdens urettferdighet. Jeg syns faktisk synd på ham som grov ned gullklumpen sin i et hull i jorden. Det var jo i beste mening. Feilen var at han tok bare litt for godt vare på det han hadde fått. Det er dagens tankekors. *Talent* var på Jesu tid en penge, som gjorde at du kunne klare deg i livet. Vi i vår tid tenker på talent som en *evne*, en spesiell nådegave, et kunstnerisk talent. Biskop Smidt reagerte på dette. Da han var sogneprest i Ullern hadde noen med kunstnerisk talent utfoldet seg en aften. *Jeg har talent til å bære stoler, jeg!* sa han med et smil. Han var faktisk inne på noe viktig. Jesu lignelse forteller om at alle talentene var like, så det kunne ikke dreie seg om noe *spesielt*: talent til å trylle, eller spille harpe. Det var noe *alle* fikk utdelt, *av samme art og kvalitet*. Det var noe som skulle øke i bruk. Det eneste som ikke minker, men *som øker jo mer du bruker det, er kjærligheten. Det handler om kjærlighetsevnen alle har fått utdelt.*

Det alvorlige i teksten er ikke at noen har fått for lite kunstnerisk talent, men det at noen unnlater å bruke den lille *kjærlighetsevnen* de har fått. Det kan gjøre at andre ikke får det de skulle hatt. Det kan også få store konsekvenser for deg, når du lever *uten å gi omsorg*.

Du kan unnskyld deg når noen ber deg synge, og si jeg er bare helt vanvittig umusikalsk! Men det du *ikke* kan prate deg fra, verken med logikk eller argument, er at *alle har fått utdelt et talent til å gi kjærlighet og omsorg*. Kjærlighet: det kan være å gi av din tid, av din nærhet, betale regning for en som er blakk, at du er solidarisk og tar parti for den svake part, eller der er din egn evne til innlevelse, eller din godvilje til å vise nåde i en vanskelig fastlåst relasjon, og å glemme det som var. Det er mye kjærlighet i glemselen!

Det handler i dag om å gjøre noe godt, konkret, for noen av Guds mange forskjellige barn. Gud identifiserer seg like sterkt med barna sine, som du gjør, når du er tante eller fadder, eller besteforeldre til dine barn. Gud blir like glad som du, når andre gjør dem noe godt. Dersom du gjør noe som en ren plikt, surt og mutt, om du sier noe irettesettende uten kjærlighet, er det som klangen fra en gong-gong, eller en tørr klingende kubjelle uten ku! Det står jo i Bibelen i 1. Kor. 13. Det er som en klingende bjelle, eller en drønnende malm. Det er det samme som støy. *Det er altfor mye støy i verden*. Men - det finnes et sted, bortenfor støyen, dit alle små og store lengter. Der er det bare kjærlighet, glede og fred.

Vi behøver ikke å stresse så mye, bare vi ber om Guds velsignelse, og ber *med kjærlighet*. Som han sa gutten som ba Fadervår om kvelden: Av og til er jeg så trøtt at jeg bare sier: Fader vår! - og så satser jeg på at Jesus kan resten! - Kjære søkende: tro på Guds ledelse, gjør det lille du blir minnet om å gjøre, så gjør Jesus resten. Være tro i lite, med ditt ene talent, så vil Vårherre velsigne det, og din lille innsats vil formere seg til glede for mange!

Jeg vil i dag takke for all den trøst og glede og kjærlighetstalent *dere*, på en herlig måte, har gitt meg i de 11 årene jeg har fått være deres sogneprest. Den måten dere har delt livets gleder og humor og sorger og fortvilelser over alle de spørsmål vi ikke har svar på, har lettet på det trykket livets smerte gir. Jeg vil i dag takke min nærmeste gode familie, alle små og store venner, og kollegene i kirken og i prostiet, dere i begravelsesbyråene jeg har samarbeidet med for å støtte og trøste mennesker i livets vanskeligste situasjoner. Takk til dere kirkemusikerne som i denne hellige avskjedsstund har gitt oss alle et glimt av evigheten og åpnet dører mot himmelen. Jeg takker Gud og Jesus Kristus for at jeg har fått møte hver enkelt av dere som er her i Guds hus i dag. Takk for alle forbønner som har båret meg igjennom alle utfordringer og hjulpet til å bære andres tunge sorg og skjebne. Gud velsigne Frogner og Bygdøy menigheter, og hver enkelt av dere, fra nå av, til evig tid. Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var, er og blir, en sann Gud, fra evighet til evighet. Amen!